

Актуальна тема номера:

“ПРИТЯГНЕННЯ ВИЩОГО ВІЙСЬКОВО-ПОЛІТИЧНОГО  
КЕРІВНИЦТВА РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ  
ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗЛОЧИН АГРЕСІЇ:  
ЗАСНУВАННЯ КЕРІВНОГО КОМІТЕТУ СПЕЦІАЛЬНОГО  
ТРИБУНАЛУ ЩОДО ЗЛОЧИНУ АГРЕСІЇ  
ПРОТИ УКРАЇНИ”

РЕЗОЛЮЦІЯ CM/RES(2026)5 ПРО СТВОРЕННЯ  
РОЗШИРЕНОЇ ЧАСТКОВОЇ УГОДИ  
ЩОДО КЕРІВНОГО КОМІТЕТУ СПЕЦІАЛЬНОГО  
ТРИБУНАЛУ ЩОДО ЗЛОЧИНУ АГРЕСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ\*

*(Ухвалена Комітетом міністрів 15 травня 2026 року на 135-й сесії Комітету міністрів відповідно до рішення CM/Del/Dec(2026)135/2a, прийнятого того ж дня Комітетом міністрів у складі, обмеженому представниками Андорри, Австрії, Бельгії, Хорватії, Кіпру, Чеської Республіки, Данії, Естонії, Фінляндії, Франції, Німеччини, Греції, Ісландії, Ірландії, Італії, Латвії, Ліхтенштейну, Литви, Люксембургу, Республіки Молдова, Монако, Чорногорії, Нідерландів, Норвегії, Польщі, Португалії, Румунії, Сан-Марино, Словенії, Іспанії, Швеції, Швейцарії, України, Сполученого Королівства, а також представниками Європейського Союзу, Австралії та Коста-Рики).*

Беручи до уваги Статут Ради Європи (ETS № 1), який у преамбулі наголошує, що зміцнення миру на засадах справедливості та міжнародного співробітництва є життєво важливим для збереження людського суспільства та цивілізації;

Нагадуючи про зобов'язання всіх держав відповідно до статті 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй, включно із зобов'язанням утримуватися у своїх міжнародних відносинах від загрози силою чи її застосування проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави, а також від будь-яких інших дій, несумісних із цілями Організації Об'єднаних Націй, і вирішувати свої міжнародні спори мирними засобами;

\* Resolution CM/Res(2026)5 establishing the Enlarged Partial Agreement on the Management Committee of the Special Tribunal for the Crime of Aggression against Ukraine. 15 May 2026 <<https://rm.coe.int/pdf/09125948802bc2c6>> (accessed 27.05.2026).

Підтверджуючи свою непохитну відданість незалежності, суверенітету та територіальній цілісності України в межах її міжнародно визнаних кордонів;

Нагадуючи, що Генеральна Асамблея ООН у своїй резолюції A/RES/68/262 від 27 березня 2014 року закликала всі держави утримуватися від дій, спрямованих на часткове чи повне порушення національної єдності та територіальної цілісності України, включно з будь-якими спробами змінити кордони України шляхом погрози силою, її застосування чи іншими незаконними способами;

Нагадуючи, що Генеральна Асамблея ООН у своїй резолюції A/RES/71/205 від 19 грудня 2016 року підтвердила відповідальність усіх держав утримуватися від погрози чи застосування сили проти територіальної цілісності чи політичної незалежності будь-якої держави, а також від дій, в будь-який інший спосіб несумісних з цілями Організації Об'єднаних Націй, та закликала Російську Федерацію негайно звільнити громадян України, які були незаконно затримані та засуджені без дотримання елементарних стандартів правосуддя;

Нагадуючи, що Генеральна Асамблея ООН у своїй резолюції A/RES/73/194 від 17 грудня 2018 року засудила тимчасову окупацію Автономної Республіки Крим і міста Севастополя та нагадала, що ця тимчасова окупація та погроза чи застосування сили Російською Федерацією проти територіальної цілісності або політичної незалежності України суперечать взятим на себе зобов'язанням щодо поваги незалежності, суверенітету та визнаних кордонів України;

Нагадуючи, що Генеральна Асамблея ООН у своїй резолюції A/RES/76/70 від 9 грудня 2021 року закликала Російську Федерацію повністю і беззастережно вивести свої збройні сили з Криму та без зволікань припинити тимчасову окупацію території України, а також наголосила, що присутність російських військ у Криму суперечить національному суверенітету, політичній незалежності і територіальній цілісності України та підриває безпеку і стабільність сусідніх держав та європейського регіону;

Нагадуючи, що Генеральна Асамблея ООН у своїй резолюції A/RES/ES11/1 від 2 березня 2022 року, визнаючи, що воєнні дії Російської Федерації на суверенній території України відбувалися в масштабах, яких міжнародна спільнота не бачила в Європі десятиліттями, найрішучішим чином засудила агресію Російської Федерації проти України в порушення пункту 4 статті 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй, вимагала від Російської Федерації негайно припинити застосування сили проти України, а також засудила залучення Білорусі в цьому протиправному застосуванні сили проти України;

Нагадуючи, що Генеральна Асамблея ООН у своїй резолюції A/RES/ES-11/6 від 23 лютого 2023 року наголосила на необхідності забезпечення притягнення до відповідальності за найтяжчі злочини згідно з міжнародним

правом, скоєні на території України, шляхом належного, справедливого та незалежного розслідування і переслідування на національному або міжнародному рівнях, а також забезпечення справедливості для всіх жертв і недопущення повторення таких злочинів у майбутньому;

Нагадуючи, що Генеральна Асамблея ООН у своїй резолюції A/RES/79/184 від 17 грудня 2024 року засудила агресивну війну Російської Федерації проти України в порушення пункту 4 статті 2 Статуту ООН, а також використання Криму для цієї мети і підтримки спроб незаконної анексії Херсонської, Запорізької, Донецької та Луганської областей;

Нагадуючи, що 15 березня 2022 року Парламентська асамблея Ради Європи у Висновку № 300 (2022) найрішучішим чином засудила агресію Російської Федерації проти України, зазначивши, що ескалація воєнних дій з 24 лютого 2022 року становила продовження війни агресії Російської Федерації проти України, яка триває з 20 лютого 2014 року;

Нагадуючи, що 16 березня 2022 року Комітет міністрів ухвалив рішення про виключення Російської Федерації з Ради Європи внаслідок її агресії проти України, яка становила серйозне порушення Російською Федерацією своїх зобов'язань за статтею 3 Статуту Ради Європи та за міжнародним правом;

Будучи переконаними у нагальній необхідності забезпечення всеосяжної відповідальності в контексті агресії Російської Федерації проти України та визнаючи роль Ради Європи у наданні рішучої відповіді на цю агресію, як це підтверджено Рейк'явіцькою декларацією, ухваленою на 4-му саміті глав держав та урядів Ради Європи 16–17 травня 2023 року, та її Додатком I під назвою “Декларація на підтримку Розширеної часткової угоди щодо Реєстру шкоди, завданої агресією Російської Федерації проти України”;

Нагадуючи про Статут Міжнародного військового трибуналу від 8 серпня 1945 року, пункт “а” статті 6 якого встановив індивідуальну кримінальну відповідальність за злочини проти миру;

Нагадуючи про Римський статут Міжнародного кримінального суду та визнаючи юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо ситуації в Україні, але також визнаючи, що, незважаючи на ратифікацію Україною 25 жовтня 2024 року та набуття статусу держави – учасниці Римського статуту 1 січня 2025 року, режим юрисдикції щодо злочину агресії у Римському статуті не дозволяє Міжнародному кримінальному суду здійснювати юрисдикцію щодо злочину агресії в цьому конкретному контексті;

Визнаючи зусилля Міжнародного центру з переслідування за злочин агресії проти України (ICPA) щодо координації та посилення національних розслідувань злочину агресії проти України з метою забезпечення належного розслідування цього злочину;

Нагадуючи, що Генеральна Асамблея ООН у своїй резолюції A/RES/79/284 від 16 квітня 2025 року визнала внесок Ради Європи у роботу

Коаліції держав, спрямовану на створення Спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України та її готовність розглянути можливості надання експертної та технічної підтримки у процесі створення і, за потреби, функціонування такого Спеціального трибуналу;

Беручи до уваги Статутну резолюцію Res(93)28 Комітету міністрів про часткові та розширені угоди;

Беручи до уваги Резолюцію Res(96)36 Комітету міністрів про встановлення критеріїв для часткових та розширених угод Ради Європи, зі змінами, внесеними Резолюцією CM/Res(2010)2;

Усвідомлюючи необхідність створення форуму, у якому держави, що не є членами Ради Європи, також можуть брати участь у ініціативах Ради Європи щодо боротьби з безкарністю за міжнародні злочини;

Беручи до уваги рішення від 24 червня 2025 року, якими Комітет міністрів схвалив заснування Керівного комітету Спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України (далі – “Керівний комітет”) у формі розширеної часткової угоди в рамках Ради Європи та уповноважив Генерального секретаря Ради Європи (далі – “Генеральний секретар”) підписати Угоду між Радою Європи та Україною про створення Спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України (далі – “Угода”) від імені Ради Європи,

Постановляють заснувати Розширену часткову угоду про Керівний комітет Спеціального трибуналу за злочин агресії проти України, що регулюється Статутом Керівного комітету Спеціального трибуналу щодо злочину агресії проти України (далі – “Статут”), що додається;

Запрошують усі держави-члени та держави – спостерігачі Ради Європи, а також інші держави та міжнародні організації стати учасниками цієї Розширеної часткової угоди відповідно до Статуту Керівного комітету;

Закликають усі держави-члени та держави – спостерігачі Ради Європи, Європейський Союз, Організацію Об’єднаних Націй та інші держави й міжнародні організації співпрацювати з Керівним комітетом і Спеціальним трибуналом з метою сприяння його роботі та виконанню його мандата.